

Országos szakmai ajánlás a tanítóképzés számára

TECHNIKA, ÉLETVITEL ÉS GYAKORLAT KÉPZÉSI TERÜLET

I. Speciális feladat esetünkben a pedagógusképzés megújítása céljából készülő szakmai állásfoglalás készítése, mert a Technika, életvitel és gyakorlat kiterjesztett körében, - mind a felsőoktatási pedagógusképzésben, mind az általános- és középiskolák tanítandó műveltségi területeként – a tárgykör szakmai helyzete meglehetősen rendezetlen. Sajátos az is, hogy az ELTE Tanító- és Óvóképző Kar Vizualis nevelés Tanszékének tanáraiként évek óta érzékelve a műveltségterület oktatásának aktuális és egyre sürgetőbb kihívásait, a témát oktatóként szakmai felelősségvállalással novumokra is kényszerülünk.

A Technika, életvitel és gyakorlat aktuális helyzetét az ország több pedagógusképző intézményben (Esztergom, Nyíregyháza, Szeged, Győr, Szombathely, Kaposvár, ELTE-TÓK) ugyanazok az általános nehézségek, sürgős megoldásra váró problémák a jellemzik. 2015-ben sehol nincs önálló technikai neveléssel foglalkozó tanszék, csak tanszéki társulásban, vagy komplex csoportokban dolgoznak a kollégák. A tanítóképzésben sehol nincs már Technika, életvitel és gyakorlat műveltségterületi képzés.

A technika tanárok átlagos életkora 50-55 év, tehát 10-12 éven belül a döntő többségük nyugdíjba megy, de a legtöbb helyen már most is csak óraadók látják, ill. láthatják el az oktatást. Általánosan jellemző, hogy akadozik a szakos utánpótlás (az oktatás bármely szintjén), a 2013-ban újrainduló szombathelyi osztatlan technika szakos tanárok diplomaszerezésére (a doktori fokozat megszerzéséről nem is szólva) pedig még pár évet várni kell.

Az aktuális helyzetképet erősen befolyásolja az a tény is, hogy azok a főiskolai hallgatók, akik leendő pedagógusként a technika tantárgy ismereteit és annak metodikáját most tanulják, a korábbi általános- és középiskolai tanulmányaik során éppen abban az időszakban (1990-es évek elejétől) voltak érintettek, amikor a tantárgy sajtóságot (válságot) helyzetbe került.¹ A számos zavaró tényező a tantárgytól való általános és fokozatos elhatárolódást eredményezte az iskola minden résztvevője részéről. A tantárgy sajátosságából (készségtárgy, gyakorlati tevékenység-orientáltság és tárgyi ellátottság igénye) adódóan folyamatosan gyengült a tárgykör helyzete a súlyos hiányosságok máig érződnek, sőt erősödnek.

¹ Az 1990-es évek *tartalmi szabályozási folyamata* nagy változást hozott a tantárgy életében. A közoktatás 1998-as modernizációja műveltségterületekké átstrukturálta a tantárgyi tartalmakat. Az *Életvitel és gyakorlati ismeretek*, témáinak: a technika, közlekedés, háztartástan, pályaorientáció témákat irányozta elő. A technika, az alkotó, önálló problémamegoldó, megvalósító gondolkodásra, elsősorban a működésre és a tevékenységre koncentrált. Az életvitelben pedig az egyén, a család, a közösségi élet mindennapjaiban fontos és hasznos ismeretei kerültek a tartalomba. A háztartástan önálló egységként maradt meg. A Nemzeti alaptanterv implementációs folyamatában helyi irányultságokat tükröző (pl. falusi-agrotechnikai, városi-ipari technikai, vagy komplex önellátó, egészség- és, prevenció változatok, lakókörnyezeti, környezetvédelmi aspektus) tantervek születtek. A műveltségterület problémáiként felmerült az *időelosztás, a csoportbontás és a az óraszám* (4-10 osztályban kb. heti 2 óra) kérdése. A tantárgy sajátos felszerelés-, alapanyag-, szerszám- és *eszközrendszer*- előteremtésre egyértelmű szabályozás nem volt. A műhely berendezése, szerszámok karbantartása, cseréjére, pótlása is akadozott és a korábbi központi szolgáltatásért, az iskolának, vagy a fenntartónak kellett fizetnie, vagy más piaci beszerzést választottak. A szakmai irányítás hiányokkal küzdött, a szakfelügyelet felbomlott, a *szaktanácsadás* esetlegessé vált. A munkafüzetek helyére a *technikai tankönyvek kerültek, amelyek feldolgozása egyre inkább a gyakorlati tárgy elméletivé válását eredményezték a fent felsorakoztatott problémák nyomása alatt.*

A TÁMOP 4.1.2.B.2-13/1-2013-0007-ORSZÁGOS KOORDINÁCIÓVAL A PEDAGÓGUSKÉPZÉS MEGÚJÍTÁSÁÉRT project megjelenése előtt, majd a programmal párhuzamosan, annak szerves részeként kezdtünk el keresni olyan megoldásokat, amelyek megújuló tartalmukkal előremutató értékűként, egyfajta megoldásként jelenhetnek meg a megváltozott köznevelési környezetbe illeszkedve, a Technika, életvitel és gyakorlat témakört érintő pedagógusképzés programjaként.

II. A bevezetőben felvázolt kihívásokra adható pedagógusképzési válaszok fókuszában a technika életvitel és gyakorlat tantárgyi rendszer aktuális kérdései és szükséges fejlesztési feladatai állnak, az alábbi hangsúlyos elemekkel; **alkalmazható tudás, módszertani kérdések, tankönyvek, taneszközök, IKT, tantárgyak közötti harmonizációs- és integrációs törekvések.**

Az ajánlások az alábbi nézőpontokat követték;

- A tantárgy státusza a tantárgyi modernizációs folyamatban.
- Milyen szemléleti változást hozott a 2012-es Nemzeti alaptanterv a felsőoktatási tantárgy életében?
- A tantárgy fejlesztésének módjai és lehetőségei.
- A tantárgy tartalmát, struktúráját, szemléletmódját, módszertanát és infrastruktúráját érintő kihívások.
- Az új szaktudományi tartalmak adaptálása, innovációk beépítése. Nemzetközi kitekintés.
- A tárgykör motivációs bázisa (*a tantárgy helyzete, fontossága*) és az életpályára készülés (*továbbtanulás, szelekciós mechanizmusok*).
- A tankönyvek, taneszközök helyzete.
- A tantárgyközi együttműködés lehetősége és az integrációs törekvések.
- Elméleti ismeretek – gyakorlat-orientáltság viszonya a tárgyban.
- A kompetenciafejlesztés lehetőségei és az alkalmazható tudás közvetítésének tantárgyi lehetőségei.

Az alábbi ajánlások a fenti irányelvekre összpontosítva, tematikus csomópontokba gyűjtve a tantárgy tanításának több évtizedes- és megoldásra váró konkrét, néhol árnyaltabb kérdéseit tükrözik. Jelen sorrend nem jelenti a fontossági rangsorolást.

1. A 2012-es Nemzeti Alap- és Kerettantervben a Technika, életvitel és gyakorlat tantárgyban – amely tanítása immár csak az 1-7. évfolyamokon kötelező – a korábbiakhoz képest jelentős változás, hogy alapvetően a szemléletre és a módszerekre és kevésbé a tartalmakra fókuszál.

A tantárgy fő célja a mesterséges (technikai), a természeti és a társas-társadalmi környezet tapasztalati megismerése, elsősorban a mindennapi életvezetéshez szükséges gyakorlati tudás megszerzése, azaz a gyakorlati tevékenységekhez szükséges készségek és képességek fejlesztése, a szakszerű eszközhasználat elsajátítása, az alapvető technológiai folyamatok megismerése, a munka megbecsülése, végső soron a pozitív alkotó magatartás kialakítása. (Kulcsfogalmak: munka alapú társadalom, tevékenykedtetés, tárgyaló gyakorlatias nevelés, műszaki kultúra közvetítése, pályaorientáció, szakképzés megalapozása, kezűgyesség fejlesztése, innovatív ismeretalkalmazó (szintetizáló) gondolkodás kialakítása a tervezői és megvalósítói munkában, alkotó, kognitív és manuális képesség- fejlesztés és annak

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

megélése, sikerélmény elérése.)

A Nemzeti alaptanterv kulcskompetenciái és a Technika, életvitel és gyakorlat tantárgyi tartalma az elsődleges kiinduló bázisa a pedagógusképzés azonos tárgykörének.

2. A kulcskompetenciák széles köréből kiemelten kell összpontosítanunk a **természettudományos és technikai kompetenciára**, amely magában foglalja a fenntarthatóság, azaz a természettel hosszú távon is összhangban álló társadalom feltételeinek ismeretét, és az annak formálásáért viselt egyéni és közösségi felelősség elfogadását. Kritikus és kíváncsi attitűdöt alakít ki az emberben, aki ezért igyekszik megismerni és megérteni a természeti jelenségeket, a műszaki megoldásokat és eredményeket, nyitott ezek etikai vonatkozásai iránt, továbbá tiszteli a biztonságot és a fenntarthatóságot.²

A XX. század második fele óta bármely tudáselem valamilyen ún. határterületen helyezkedik el. Az interdiszciplinák szaporodása és erősödése átírják azokat a tartalmi kereteket és struktúrákat, amelyeket az ismeretek osztályozásában a hagyományos tudományfelosztási logikát követő tantárgyi struktúra megőrzött.

Mivel az élet nem izolált tantárgyak mintájára működik, és szinte minden fontos tudás, képesség ezt a kapcsolatkeresést erősítené, a megoldást a **tantárgyköziség erősödése** jelentheti. Ajánlásunkban a **természet- és társadalomtudomány, valamint a matematika és informatika szakok relevánsak** abban, hogy erősödjenek a tantárgyközi témák. A folyamat módszertani következményekkel is együtt jár: az ismeretátadás mellett **nagyobb hangsúlyt kell kapnia a képesség- és kompetenciafejlesztésnek.**

A pedagógusképzés tantárgyi struktúrája számos külső és belső tényező miatt általánosan lassan és körülményesen változik, hosszabb távon mégis célszerű lenne a struktúra a **konstruktív átalakítása** (pl. a pedagógusjelöltek és a gyerekek gyakoribb találkozása, átgondolandó a gyakorlóiskolák és gyakorló tanítások rendszere, több tudományágot átívelő projectek megvalósítása).

3. A módszertani kultúra fejlesztése

Megváltozott a Technika, életvitel és gyakorlat (korábban más elnevezésekkel) oktatásának cél- és feladatrendszere, alapelvei, a tanítás tartalma és a kimenetel előirányzatai is.

Jogos elvárás, hogy a **pedagógusok módszertani kultúrája** folyamatosan kövesse az elmúlt évtized változásaiból és felgyorsuló jelen folyamatos alakulásából adódó igényeit. A módszertani kultúra aktuális fejlesztéséhez nem csak a **képzések rendszerét kell újra gondolni**, hanem a **pedagógusképzésben a módszertan oktatását** (mint elmélet) és a **gyakorlati tanítások tartalmi és strukturális rendszerét** is, csak néhány szemelvénnel példázva; a tanári magyarázat és a frontális osztálymunka aránya, a differenciálás hiánya, a különféle tanulásszervezési formáktól elhatárolódás, a „jól bevált gyakorlat” és a kreatív innováció feszültsége, IKT alkalmazás problémái, hiányosságai, stb. A **tantárgy megváltozott helyzetéhez való alkalmazkodást a tanórák, és a tanítási gyakorlat szintjén is javasolt megvalósítani** az alábbi szegmenseket érintve;

- rendszeres módszertani továbbképzéssel
- pedagógusok közti szakmai tapasztalatcsere biztosítása, fórumok, rendszeres szakmai rendezvények megszervezésével,

² Tartalmi kiemelés a Nemzeti alaptanterv természettudományos és technikai kompetencia c. részéből.

- a tanárképzés megújításával, pl. a gyakorló tanítások kiterjesztése heterogén közegekben a tanítási gyakorlatok megtapasztalása
- a pályázati rendszerek újragondolása (az egyéni kezdeményezések és központi fejlesztések arányai)
- a tankönyvek, taneszközök újraértékelése, ill. megújítása
- a szaktantermi körülmények és feltételek (anyag- és eszközök) ideálissá tétele
- a tanítási idő bővítése (min, heti 2x45 perc)
- az értékelési rendszer újragondolása („készsgtárgy”?)
- a tantárgyak közötti kapcsolatok kihasználása
- a fejlesztésekkor a pályaorientációhoz szükséges képességek, ismeretek megalapozása és hosszabb távú fejlesztése
- az „életszerű” gyakorlatközelség erősítése
- az eredményességvizsgálatok elterjesztésével és az új tudományos (hazai és nemzetközi) tartalmak beépítése a napi oktatásba

3.1. A tanítást felváltó tanulás szervezése

A tanítást felváltó tanulás-szervező modellek a technika életvitel és gyakorlat során is alkalmazható **módszertani megújulás példáit vázolják fel.** Ezek az egyéni képességekhez igazodó **differenciált tanulási helyzetek**, mint a **kooperatív tanulás, differenciált rétegmunka, individualizált tanulás és projektmunka.** A **kutatás**, és eredményeinek bemutatása olyan integráló látásmód kialakítására ösztönzi a tanulókat, amely elősegíti a különböző tantárgyakhoz kapcsolódó ismeretanyag együttes hasznosítását is. **A produktív (kreatív, alkotó) tanulás** eredménye, hogy az információk kreatív gyűjtése, feldolgozása és alkalmazása révén a diák tudása több és más lesz, mint pusztán a felvett információk halmaza.

Cél, hogy a modellek a módszertani megújulás jegyében a Technika, életvitel és gyakorlat tantárgyban és tantárgypedagógiájában tudatossággal épüljenek be a tanítási-tanulási folyamatba.

4. Az alkalmazható tudás kiterjedt közvetítése

A magyar közoktatás értékelési mechanizmusai leginkább felülről lefelé szabályoznak, különböző szelekciós mechanizmusok határozzák meg, hogy mit, mikor és hogyan kell tanítani. Magyarország az EU, és számos nemzetközi szervezet tagjaként részt vesz nemzetközi felmérésekben, ún. országjelentésekben. **Ajánlott, hogy a tantárgy tanításával kapcsolatban a nemzetközi gyakorlatokat is megismerhessük, az alábbi szempontokra fókuszálva;**

- a tanári szerepek megváltoztatása, a képességfejlesztés és az ismeretátadás arányosítása,
- hangsúlyeltolás a tanításról a tanulásra (rugalmasság, elemzőképesség, a tanulás tanulása, a kreatív gondolkodás, a csoportmunka előtérbe helyezése),
- a tudomány- és elmélet-centrikusságot váltsa fel a gyakorlatbeli alkalmazhatóság

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

- a tantárgyi integráció, a tantárgyközi tartalmak gyakoribb megjelenése
- az új típusú tartalmak (média, társadalomismeret) integrálásának megoldása
- évtizedes rutinok megújításának jó gyakorlatai.

5. A tantárgy oktatási helyzetképére jellemző, hogy míg a természettudományok által kifejlesztett műszaki eszközök egyre népszerűbbek és ezeket sokan használják, eközben a **természettudományok iránti érdeklődés** csökkenő tendenciájú. Az okok visszavezethetők a Technika, életvitel és gyakorlat oktatásának minőségére is. **Cél, hogy a pedagógusok ezt a tendenciát képesek legyenek megállítani, ill. elmozdítani, amelyre a korszerű lehetőségek a tevékenységközpontú technika tanításban kereshetők**, pl. a kreativitást fejlesztő játékok (pl. Legó, fémépítő) bevonásával.

A **tevékenységközpontúság** nyomatékosítása maga a tantárgy megítélésében is elmozdulást jelenthet, **a pedagógus is felelős abban, hogy a gyerekek manuális tevékenységének fokozásával a virtualitás irányba eltolódott tananyagot egyensúlyba hozza.**

Milyen jelentősége lehet a személyiség fejlesztésben a tevékenységközpontú szemléletnek?

- a gyermeki gondolkodás tevékenységhez kötöttsége
- tapasztalatszerzés szükségessége
- alap-munkatevékenységek tevékenységmintáinak kialakulása
- finommozgás fejlesztése
- praktikus intelligencia és kompetencia fejlesztése
- „munkára nevelni csak munkával (munkatapasztalattal) lehet”

6. A Technika, életvitel és gyakorlat taneszköz, szerszám és időigényes tantárgy

Általános probléma, hogy az alap- és középfokú oktatáshoz hasonlóan **a tárgykör tanításához az alapvető taneszközök, szerszámok és alapanyagok, az infrastrukturális feltételek** (szaktanterem) hiányoznak, ill. hiányosak. Az órai előkészítés és a rendteremtés egyaránt időigényes. Az általános iskolai (1x45 perc) és a felsőoktatási (2x45 perc) a gyakorlati munkavégzéshez csekély idő, a differenciált munkadarabok, az előkészített munkadarabok is gyakran megoldandó kérdéseket vetnek fel.

A műveltségi terület felsőoktatási **szakirodalmi anyaga** is modernizációra vár. Felmerül egy, a kézműves anyagokkal, azok technikai megmunkálási formáival, ill. egy a táplálkozáskultúrával és annak módszertanával és egy az újrahasznosítás témakörével foglalkozó irodalom létrehozása. Valamint tovább kell gyarapítani a terület élő módszertani példáit is (pl. órafelvételek formájában).

A tantárgy speciális szükségleteinek egységes, céltudatos, következetes és kiszámítható fejlesztése, ill. kielégítése lenne az ideális.

7. A tantervi szabályozások harmonizációja

A tantervi szabályozások ellentmondásai és bizonytalanságai az oktatás valamennyi szintjén érzékelhetők. Az elindított modernizációs törekvéseket szintenként végig kellene vinni a tantárgyak belső rendszerén is, a tanterv-tankönyv-

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

SZÉCHENYI 2020

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

tanárképzés, továbbképzés struktúrájában.

Elvárás az is, hogy legyen ideje egy elkezdett rendszer produktumainak, hatásainak megtapasztalására és a következtetések megfogalmazására is.

8. A szaktanárok státusza, a tantárgyi izoláltság kérdése

A technika témakörében érintett tanárok az elmúlt években úgy érezték, hogy **szakmailag meglehetősen magukra maradtak**. Ennek okát a tartalmi szabályozások négyévenkénti rotációjában, a reformok számtalan változatában, az irreális elvárásokban és szakmán felüli döntéshozatalban fogalmazzák meg ill. negatív következményeinek tekintik. **A tantárgy és műveltségterület része a köznevelésnek, a többi tantárggyal egyenrangú.**

Cél, hogy az intézmények vezetői ne akadályozzák a tanítást (a tantárgy anyagigényességére, a gazdasági nehézségekre hivatkozva), vagy mert az informatikaoktatást tartják a korszerű technikai ismeretek forrásának. A tárgykör érdemtelennek vélt, mégis **a munka alapú társadalom építésében**, a műszaki kultúra közvetítésében, a szakképzés szervezésében, a közállapotok gondjainak (pl. *munkanélküliség, elvándorlás*) enyhítésében **hathatós alapozásra képes**.

A változtatások az alábbi területekre kell, hogy kiterjedjenek;

- valamennyi szinten a tanárok munkájának konkretizálása a kiszámíthatóság jegyében
- a kollégák közötti kommunikáció javítása- a tanított tantárgyak (és maguk az oktatók) rivalizálásának megszüntetése (melyik tantárgy a fontosabb?)
- a kollégák motiválttá tétele (kiszámítható munkavégzés, érdemi elismerés, egzisztencia, infrastruktúra)
- a tanári munka javításának, ellenőrzésének kérdése (szaktanácsadás, minősítés, életpálya-modell)
- igény a módszertani segítségre és megújulásra
- a munkát ténylegesen segítő eszközök, alapanyagok állandósága

9. A tantárgyi szerkezet differenciálása a tanítóképzésben és a gyakorlatban

A Technika életvitel és gyakorlat szerkezete olyan **polarításokban mutatja tartalmát** (mint közlekedés, tárgykészítés, egészséges életmód, táplálkozás, környezetvédelem stb.), amelyet nehezen tudnak a hallgatók, de a gyakorló pedagógusok is önálló szerkezetű tanegységként kezelni.

Olyan képzési koncepció vállalása a cél, a szerkezetben mutatkozó egységek olyan közegben való kibontását kell megtalálni, amely hiteles helyzeteken alapul, társadalmi körülményeket imitál.

9.1. Az ELTE-TÓK **Vizuális nevelés** tanszéke tapasztalatai szerint leginkább a technikai megoldásokat mutató **tárgykészítés, anyagalakítás praktikus** változatai működhetnek a hétköznapi iskolai gyakorlatban;

- a kézműves alapú tárgykészítés
- a modellezés és makett készítés, valamint az ezekhez kapcsolódó ábrázolási konvenciók
- a hétköznapi jelrendszerében való eligazodás

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

- az újrahasznosítás kreatív tárgykészítő változatai lehet
- a természetes anyagok autentikus felhasználása

9.2. Másutt az informatikával való kooperáció jöhet szóba; mert az informatika tantárgy az elmúlt másfél évtizedben éppen a technika tantárgy ismeretanyagában lévő lehetőségeket használta fel.

A pedagógusképzésnek és továbbképzéseknek figyelemmel kell lennie arra, hogy az informatika tanárok rendelkezzenek a technikába belépő tevékenységformák (tudniillik a tantervbeli tevékenységformák) ismeretével és tudják annak didaktikai alkalmazását, de a technikát tanítók is rendelkezzenek informatikai ismeretekkel, az IKT alkalmazásának kompetenciájával.

Összességében a tanszékek (tantárgyak) közötti (pl. Természettudomány, Társadalomtudomány, Matematika és Informatika) **hatékony együttműködés** megteremtheti a tantárgy, adott karra jellemző egyéni arculatát a tantervi tartalmi kereteken belül.

A **tárgykör speciális oktatási környezetet igényel**, amely nem minden intézményben áll rendelkezésre, ezért fontosnak tartjuk, hogy **készüljenek reális differenciált ajánlások** pl. a műhelyterem, a tankönyv kialakításához, felszereléséhez is.

Összegzés

A Technika életvitel és gyakorlat speciális helyzetű a magyar oktatási rendszer teljes spektrumában. Éppen ezért nem könnyű általánosan egységes képet adni a pedagógusképzés megújítása céljából. Mégis az ajánlások legfontosabb szerepe az, hogy ráirányítsa a figyelmet a kérdésekre és megteremtse az alapot és háttértudást a fejlesztések számára. A munkában részt vevők egyetértenek abban, hogy eredményeket csak akkor tudunk elérni, ha a fejlesztések az egész tantárgyi rendszert érintik, annak minden következményével együtt. A tantervek konkretizálása után, az összehangolt programfejlesztésekkel párhuzamosan következhet a pedagógusképzés megújítása is, az alábbi összegzés alapján;

- **A Nemzeti alaptanterv kulcskompetenciái és a Technika, életvitel és gyakorlat tantárgyi tartalma az elsődleges kiinduló bázisa a pedagógusképzés azonos tárgykörének.**
- **Kiemelten kell összpontosítanunk a természettudományos és technikai képesség-kompetenciák fejlesztésére.**
- **Cél a tantárgy-köziség erősödése.**
- **A pedagógusképzés tantárgyi struktúrája konstruktív átalakításra vár.**
- **Az elméleti és gyakorlati módszertani kultúra fejlesztése előirányzott.**
- **A tanítást felváltó tanulás szervezése az ajánlott.**

- Cél az alkalmazható tudás kiterjedt közvetítése és nemzetközi gyakorlatokat megismerése.
- A tevékenységközpontú szemlélet a manualitás fokozására és a személyiség fejlesztésére is irányul.
- A tárgykör tanításához alapvető feltétel a taneszközök, szerszámok, alapanyagok, az infrastrukturális feltételek és a korszerű szakirodalom.
- A tantervi szabályozások harmonizációja szükséges.
- Cél a szaktanárok státuszának rendezése és a tantárgyi izoláltság felszámolása.
- Ajánlott a tantárgyi szerkezet differenciálása a tanítóképzésben és a gyakorlatban.

A gyakorlati életre, gazdálkodásra, háztartásvezetésre, munkára való felkészítés már 200 évvel ezelőtt is része volt az oktatásnak. A hallgatók és gyerekek érdeklődése változatlan, mégis régi/új kérdés a napi gyakorlatban, hogy fő, vagy melléktantárgy-e a tantárgyunk, fontosak-e vagy sem a célkitűzései és azok érdekében előirányzott tevékenységei? De vajon a mai ember számára a fűrész, az olló, vagy az alapanyag a fontosabb? Megítélésünk szerint mindegyik lényegi, és olyan mértékben használjuk ezeket, amennyire azt az elvégzendő feladat megköveteli. A lényeg nem a versengésről, hanem a központi közös cél szolgálatáról szól.

Mit szükséges egy (leendő) pedagógusnak tudnia, aki a technika, életvitel és gyakorlat tantárgyat fogja tanítani? Azt, hogy a tanuló életkori sajátosságait ismerve, nem hagyható ki egyetlen lépés sem, az utánzástól a magasabb rendű gondolkodási műveletekig. A tanulási folyamatban a tevékenykedtetés nem vihető át a kétkézi munka és az érzékszervek által szerzett tapasztalatok kihagyásával csupán a gondolati síkra, mert a virtuális világ élményei nem elegendők. A mikro- és makrokörnyezeti szemléletű korszerű elméleti anyagot egyensúlyban kell tartani a praktikus gyakorlatival, mert a tantárgy elveszítheti varázsát! Mindenekelőtt tehát a helyes alapállást, a célt szükséges megtanulnia, és az ehhez használható pedagógiai eszközöket és gyakorlati technikákat.

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Szociális
Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE